

GEESTELIJKE ADOPTIE

Dank u broeder Neville. Goede morgen vrienden. Zo blij om hier vanmorgen te zijn en deze inleiding van de voorganger te hebben. Dat was erg fijn. O, weet u, hij sprak over de paarden, weet u, van het hoofdstel aan te doen, ze wisten dat het werk eraan kwam. Wel, het is . . . Ik ben gewoon blij dat de Here ons een werkpaard maakt, zodat we nog kunnen werken. Dus we zijn nooit, nooit te vermoed om iets voor de Here te doen als het lot heeft bepaald dat wij het moeten doen. Hoewel ik vandaag erg moe ben. Ik heb er gewoon een vreselijke tijd van gehad de afgelopen paar dagen.

² Toen ik naar Californië ging, ik moest met de trein gaan. En ik zeg u, over hobbelig gesproken! De hele weg ernaartoe, drieënvijftig uur om er te komen en kwam daar om twee uur 's morgens aan. Om vijf uur moest ik opstaan en weggaan om een radiodienst te prediken. Toen de Christen Zakenlieden, ik moest weer prediken voor hun internationale vergadering. En toen, die namiddag heb ik in een grote Baptistentabernakel gepredikt en toen de . . . die avond. En bleef dan gewoon doorgaan om de zoveel uur te spreken tot we tenslotte maandagavond eindigden bij de Angelus Tempel. En nam dan een trein om elf uur en het was vierenzestig uur om naar huis te komen. Dus u kunt u voorstellen na eergisteren aan te komen en gewoon . . .

³ En gisteren telde mijn vrouw vijftig en nog wat telefoontjes om te komen bidden voor de mensen. Gistermorgen alleen, zie, vijftig en nog wat telefoontjes. Natuurlijk waren ze niet allemaal lokaal. Het waren—het waren nationale telefoontjes, maar gewoon: “Zou, kunt u naar Florida komen? Kunt u *hier* komen? Dit is Louisville.” Ze . . . Hoe gaat u nu kiezen uit die drieënvijftig slechts voor één morgen? Dus u kunt u voorstellen.

⁴ Dus gisternamiddag kwam ik te zien onder sommige van onze dierbare geliefde vrienden hoe zo'n duivel ziekte is. Een jongeman die ik vroeger jaren geleden kende, blaakte van gezondheid, atletisch uitziende jongeman. En hij is nu ongeveer mijn leeftijd, en hij zou kunnen doorgaan voor negentig. En hij ligt op sterven, in Henryville. Een vriend van mijn goede broeder hier, broeder Neville, was Kermit Spurgeon; zijn vader, een Evangeliepredikant en een schoolleraar en een erg fijne man.

⁵ Ik liep het huis binnen nadat broeder Neville mij verteld had dat de jongen stervende was, en we hadden het grote voorrecht om hem gisteren tot de Here Jezus te leiden voor de redding van zijn ziel. En zijn vrouw en ik waren het samen eens en hebben oprecht voor hem gebeden nadat een kanker hem had aangevreten; van tweehonderd en nog wat pond naar, ik twijfel

eraan dat hij zestig weegt. Dus, wij geloven en houden eraan vast dat God hem zal genezen. Dat . . . wij weten niet wat er zal gebeuren. Maar één ding weten we, dat hij overgegaan is van dood naar leven. En ik beeld me in wat zijn arme oude blinde vader dacht toen die boodschap tot hem kwam na al de jaren voor hem te bidden en na alles. “Breng een kind op op de wijze dat het behoort te gaan,” zie. En ik weet dat hij het juiste voorbeeld voor hem had.

⁶ Van daaruit op weg naar New Albany, naar een mevrouw Slaughter die hier woonde, en de dokters hadden haar tot zes uur gegeven om te leven. Dus, het was heel, heel zielig, daarop te wachten. En verschillende plaats.

⁷ Een jonge man die vroeger daar naast me woonde, hij liep gewoon rond, een normale jongen, werkte voor de Bell Telefoonbedrijf, ongeveer twintig en nog wat jaar oud. Had . . . Een vader van drie of vier kleine kinderen. Zijn kleine meisje viel onlangs en brak haar arm. Hij begon een verdoofd gevoel in zijn hand te krijgen; het verlamde hem. Ze weten zelfs niet wat er met hem aan de hand is. Hij ligt daar, en daar is hij.

⁸ Gewoon één ding na het andere en ziekte aan alle kanten. Ik ben zo blij dat er een uitweg is. Ik ben zo blij ook dat wij hier niet voor eeuwig moeten blijven; u niet? Wat zouden wij doen als ik voor eeuwig in dit pesthuis moest leven? Ik ben zo blij dat er een open deur staat. En dat is alles wat de aarde is, het is gewoon een pesthuis. Het is . . . Gewoon zodra u denkt dat het goed met ons gaat, dan komt hier iets anders langs en dan komt hier iets anders. Maar ik ben zo blij dat er een uitweg is; zo blij dat de Here Jezus gekomen is en een weg voor ons gemaakt heeft, een weg ter ontkoming.

⁹ Dus vanmorgen vertelde mijn dierbare geliefde zuster Cox mij dat er iemand zou komen, want we hadden de lokale mensen gevraagd om te komen om voor zich te laten bidden, en kon misschien maar een paar minuten blijven. En dan kon ik misschien voor hen bidden voor ik de dienst had, en dan, als ze terug moesten.

¹⁰ En ik dacht dan voor de rest van hen die wilden blijven dat ik mijn boodschap een beetje kort zou houden vanmorgen omdat ik hees ben en—en nu onmiddellijk naar een andere samenkomst moet gaan. En dus, ik. . . En de Chicago bijeenkomst begint volgende zaterdag.

¹¹ En dan, ik denk dat het uur aangekomen is dat dit deel van het land een groot bezoek zal moeten ontvangen bij de komst van onze nobele broeder Billy Graham in Louisville deze komende week. Hij begint op dezelfde tijd in Louisville als ik in Chicago begin. Dus, ik zal echter terug zijn; ik—ik wil hem persoonlijk ontmoeten terwijl hij hier is. En wat vrienden gaan mij aan hem voorstellen. En ik ben precies in dezelfde stad geweest overzee

en op vele verschillende plaatsen maar het kwam gewoon zo uit dat we elkaar niet hebben ontmoet.

¹² En ik—ik vraag deze gemeente oprecht, en deze groep mensen die hier deze morgen vergaderd is, om deze ontmoeting daar in Louisville op hun hart te nemen.

¹³ Ik wil dit zeggen, even ter zijde. Wist u dat zevenentachtig procent van alle alcoholische dranken uit Louisville, Kentucky komt, die—die gedronken worden in de Verenigde Staten? Zevenentachtig. Weet u dat ongeveer negentig procent van alle tabak en zo uit Louisville, Kentucky komt? Wist u dat dat de zetel van Satan is? Jazeker. Jazeker.

¹⁴ Een van de moeilijkste plaatsen die er in de wereld is, is deze lokaliteit hierzo, om te breken voor de Here Jezus Christus. Hoevelen zijn er in tranen ten onder gegaan, proberend deze streek te breken, deze Falls Cities, voor de Here Jezus! Kijk, Erickson en al diegenen die wegliepen, zelfs wenend, van hoe ze geprobeerd en geprobeerd en geprobeerd hebben. John Sproul stortte zelfs in in de Glory Barn daar, zijn best aan het doen om de zaak te breken voor de Here Jezus. Hoe anderen op het podium gestaan hebben door deze Falls Cities en geprobeerd hebben en het niet konden breken voor de Here Jezus.

¹⁵ Nu, ik denk dat Billy Graham één van de bekendste mannen is die er vandaag in de wereld is in religieuze, naar mijn mening. Natuurlijk hebben we bisschoppen en aartsbisschoppen. Maar naar mijn mening is hij een Evangelieprediker, een man van God. En dus—en dus denk ik dat hij. . . Als Christelijke strijders samen, laten we onszelf en onze harten samen zetten en voor die samenkomst bidden zoals nooit tevoren. En vragen dat God op een of andere manier ons zielen zal geven en de zetel van Satan neer zal halen zodat ze elke distilleerderij sluiten en de tabaksfabrieken verbranden en de kerken vullen en een echte ouderwetse uitstorting van de Heilige Geest hebben. De Here zegene!

¹⁶ Nu, ik heb iets dat even een beetje anders is, een beetje ongebruikelijk voor het begin. Mijn broer heeft een kleintje hier dat ze aan de Here willen opdragen. En ik denk dat wij dat zullen doen net voordat wij voor de zieken bidden, zo God wil. En als zuster Gertie naar de piano wil komen. En al degenen die kleine baby's hebben. . .

¹⁷ Nu, in de Bijbel wordt ons hier geleerd dat. . . Nu, een hele—een heleboel mensen noemen hen te dopen, wat water op hen te sprenkelen, noemen het een “kinder”-doop. Welnu, dat is in orde. Ja. Doet de baby geen kwaad en ik—ik ben zeker dat het in orde zal zijn. En anderen, zij hebben andere manieren waarop ze het doen. En, maar wij willen altijd graag, zo dicht eraan als we kunnen, bij de Bijbelse manier van doen blijven. En de Bijbelse

manier van doen, er staat nergens in de Bijbel waar ze ooit met baby's . . . Was . . .

Welnu, toen in het Oude Testament voerden ze een besnijdenis uit.

¹⁸ Ik vraag me af of enkele van de oudsten de zuster hier een klein beetje naar één kant willen verplaatsen, als u dat wil, tot we de opdraging hebben; de zuster die hier op de brancard ligt. En, dus, u heeft geen bezwaar, dierbare zuster? Het is maar even. En wij . . .

¹⁹ En dus in het Oude Testament hebben ze—besneden ze de baby. En in het . . . Besneden ze de baby.

²⁰ En in het Nieuwe Testament, de enige manier waarop ze het deden, zij brachten de kleintjes tot de Here Jezus en Hij tilde ze op in Zijn handen en zegende hen. En zei: “Laat kleine kinderen tot Mij komen en verhinder hen niet, want derzulken is het Koninkrijk.”

²¹ Nu als er hier nog een moeder is die haar kleine baby heeft die ze graag aan de Here wil opdragen, we zullen blij zijn om het op dit moment te doen. En nu mogen wij . . . aandachtig.

²² Nu, wat is de kleine makker z'n naam? [De broeder zegt: “Robert Lynn.”—Red.] Een kleine jongen, Robert Lynn. Nu, dat is erg fijn. Nu, dit is . . . Ik geloof dat u—dat u de baby geadopteerd hebt . . . ? . . .

²³ Dit toont een—een moeders hart voor een kind. En als je hieraan denkt, hoe ze geen kinderen hadden, maar toch een groot wilden brengen, hebben ze dit kleintje aangenomen. Beseft u dat wij allen aangenomen kinderen zijn? God had ons zo lief dat Hij ons aannam door Zijn Zoon, Christus Jezus. En wij zijn allen aangenomen kinderen. En bedenk, zoals deze vader en moeder denken aan deze kleine die geen thuis had om naar toe te gaan, zij gaven het een thuis om het groot te brengen en het te voeden. Wij hadden geen thuis om naar toe te gaan en God gaf ons er een.

²⁴ Het is een aangenomen kind. Zijn naam is Robert Lynn Branham; een erg mooie kleine baby.

Nu, zullen wij ons hoofd buigen.

²⁵ Onze dierbare hemelse Vader, zoals in de dagen vanouds, hoe vele vaders en moeders hun kleintjes in Uw handen hebben geheven! En Gij hebt gezegd: “Laat de kleinen tot Mij komen en verhinder hen niet, want dezulken is het Koninkrijk des hemels.” En aan deze kleine zonder een thuis is een thuis gegeven en U hebt in hun hart de liefde voor deze baby geplaatst.

²⁶ En Vader, wij bidden dat U deze moeder en vader wilt zegenen als zij het kind grootbrengen. En moge het grootgebracht worden in een thuis van gebed en onderwezen worden om naar de kerk te gaan en voor de Here Jezus te leven. Zegen het dierbare hemelse Vader.

27 En nu als U hier op aarde zou zijn in een stoffelijk lichaam zoals wij er vanmorgen staan, zouden zij de baby in Uw arm geven. Maar Gij zijt naar de hemel gegaan en verordeneerde ons om de bediening verder te dragen tot U terugkeert. En Vader, terwijl mijn eigen bloedbroer de baby in mijn handen plaatst, geef ik het aan U in Christus' Naam. Zegen dit kind en moge het leven en gezond en sterk zijn en opgroeien om een dienstknecht van U te zijn. Zegen de vader en moeder in het thuis. Wij geven het aan U in de Naam van de Here Jezus Christus. Amen.

28 Zegene je Agnes, wees een echte moeder; en jij, Jesse, een echte vader voor deze baby. En moge God jullie zegenen in jullie inspanningen. En God zij met jullie.

29 Hoe gaat het met u! Wat is de baby z'n naam? [De zuster zegt: "Robert Darrel."—Red.] Nog een Robert. Wel, dat is fijn. Een Robert Darrel.

30 En wat is uw naam? [De zuster zegt: "Robertson."—Red.] U bent een junior. ["Ja."] En uw achternaam? ["McCloud."] McCloud. [Leeg gedeelte op band.]

De schoven binnenbrengend, de schoven
binnenbrengend,

O, wij zullen juichend komen, de schoven
binnenbrengend.

Zaaiend in de morgen, zaaiend in de avondtijd,
Zaaiend op de middag en in de schemering;
Weldra de oogst, dan de tijd van het
bijeenrapen,

Wij zullen juichend komen, de schoven
binnenbrengend.

31 Wel, dat is fijn. De schoven binnenbrengend, dat is wat de vaders en moeders doen: ze brengen tot de Here Jezus.

32 De zuster die op de brancard ligt, lijkt er het ergste aan toe te zijn van hen allen voor zover we kunnen zien. Ze is op een brancard. En we zouden . . . Als er iemand . . . Zij wil wachten, even een paar minuten, om de Boodschap te horen voordat er voor haar gebeden wordt. En ik denk dat dat heel erg fijn is. Als er iemand hier is die niet kan wachten en die wil weggaan, en als u wilt dat er nú voor u gebeden wordt, zullen we blij zijn het te doen, als u slechts uw hand zou willen opsteken. Zo niet zullen we de genezingsdienst onmiddellijk hebben na de . . . een korte boodschap; proberen het gewoon te timen met wanneer de zondagsschoolklas uit is. In orde. Dan zullen we de Schrift lezen en de Boodschap hebben en, snel, en dan onze tijd nemen in de gebedsrij.

33 En nu, voor we beginnen, wil ik dat u allen die gezond zijn vanmorgen diegenen gedenken die ziek zijn, omdat wij moeten bidden, de een voor de ander.

34 En ik was zo blij toen ik pas in Californië was en die tabernakels binnenging waar ze probeerden om naar buiten te dringen. En bij Clifton stonden ze daar meer dan een stadsblok uitgestrekt op straat, alleen om te willen getuigen. En te zeggen: “Broeder Branham, eens had ik kanker. U bad voor me. Ik—ik was blind. Ik was *dit*.”

35 En zo toen ik de straat afliep, en zo’n gevoel! Ik dacht: “God, wat zal het zijn wanneer wij oversteken en aan de andere kant komen? Daar zijn zij vergaderd bij de tienduizenden die daar staan.” En wat een glorieus iets zal het zijn op dat ogenblik! Dus dan, onze kleine vermoeiende inspanningen zullen niet zoveel betekenen. Nu, we gaan door tot we gewoon, lijkt wel, we niet verder kunnen gaan en gewoon bijna uitgeput raken en omvallen.

36 En dan komt Satan langs, zegt: “Wat is het nut ervan? Waarom doe je het?” Nou!

37 Maar als je dan aan zulke dingen denkt, dan verandert het helemaal. Dat maakt . . . Het maakt de dingen anders.

38 Nu, voor we het Woord benaderen, zullen we even een ogenblik opnieuw bidden.

39 Onze hemelse Vader, het is met dankbare harten dat wij tot U komen. Inderdaad, Here, Gij kent elke opmaak van een mens. En hoe broos en kwetsbaar hij is en hoe hij zonder kracht is. En zo’n excuus als een—een dienstknecht van U, een man het is, maar Here, Gij, door Uw genade hebt ons geroepen om Uw dienstknecht te zijn. En wij zijn ons ervan bewust vanmorgen van onze onwaardigheid en wij vragen dat U ons wilt accepteren, Vader, vandaag, en ons wilt zalven met de Heilige Geest en tot ons de vertroostende Woorden spreken die U in Uw Heilig Woord hier hebt gesproken. En wij bidden dat de Heilige Geest elk Woord regelrecht naar het hart zal nemen, precies waar het nodig is, en moge het daar ankeren en voortgroeien tot grote vreugde, bomen van redding. Sta het toe, Vader.

40 Genees de zieken en de behoeftigen. We weten dat ze hier zitten. En velen zijn van mijlenver gekomen en hebben in de hotels enzovoort gelegen, wachtend op de gelegenheid om voor zich te laten bidden. Wij zijn zo dankbaar voor dit grote voorrecht, Here, om te weten dat Gij hier zijt om de zieken te genezen.

41 God, een van de ziekste waar wij van weten, is de zondezieke man, en vrouw. Ik bid, hemelse Vader, dat deze dag, dat Gij op een bijzondere wijze zult zalven vandaag en de verlorenen zult redden. Elke verloren man en vrouw, mogen zij lieflijk tot de Troon van genade komen en gered worden, want wij vragen het in Christus’ Naam. Amen.

42 Nu moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord terwijl we er ingaan. Ik ben altijd een groot

gelovige in het Woord geweest. Want hier en enkele avonden geleden sprak ik ergens over de—de profeten die opgingen om te profeteren. Maar Micha . . . nadat vierhonderd profeten één solide muur gaven. Toch zei Josafat: “Is er niet nog één meer?” Eén meer, nadat vierhonderd profeten het Woord hadden gegeven? Maar Micha bleef bij het Woord van God. Hij wist dat er iets mis was.

⁴³ En zolang wij iets buiten het Woord van God horen, weten we dat er iets mis is. Het klinkt gewoon niet juist. Jezus zei: “Mijn schapen kennen Mijn Stem en een vreemde zullen zij niet volgen.”

⁴⁴ En dank u voor daar te bidden voor de Angelus Temple opwekking. De eerste avond daar . . . Er is maar plaats voor vijfenvijftighonderd; vijfduizend vijfhonderd. Ze lieten zesduizend binnen en het hoofd van de brandweer sloot de deuren anderhalf uur voor ik er aankwam, bij de Angelus Temple. En hoe onze dierbare Here Jezus de verlorenen redde en de zieken genas! Het was wonderbaar. En de volgende dag . . .

⁴⁵ En onze kleine zuster Hicks, die hier vroeger een zondagsschoollerares was, ik ontmoette haar en haar kinderen en man. En ik ontmoette broeder Ben Bryant en al die die van deze tabernakel daar naar het westen gingen om—om daar gemeenschap te hebben. Wat een wonderbare reünie was het om ze allen weer te zien te krijgen!

⁴⁶ In het 17e hoofdstuk van Mattheüs, gewoon voor het lezen vanmorgen. Ik wil slechts een gedeelte hier als tekst lezen. En moge de Here ons de context geven in het Woord.

. . . na zes dagen nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes, zijn broer, en bracht hen een hoge berg op waar ze alleen waren,

En werd voor hen veranderd van gedaante, en Zijn aangezicht blonk als de zon, en Zijn klederen zo wit als het licht.

En zie, aan Hem verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken.

Toen antwoordde Petrus en zeide tot Jezus: Here, het is goed dat wij hier zijn; wil . . . laat ons bouwen . . . als Gij wilt, laat ons voor U drie tabernakelen maken, één voor U, . . . één voor Mozes, en één voor Elia.

Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk, die zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; hoort gij Hem.

⁴⁷ Moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord.

48 Soms ontmoet God de mensen in verschillende beraadslagingen. God heeft er altijd van gehouden om met de mens te overleggen. En vele keren in het Oude Testament, hoe we terug zouden kunnen gaan om te ontdekken hoe God de mens ontmoette. En ongeacht hun aantallen, ontmoet God de mens. Hij ontmoette er op een keer vijfhonderd. En Hij ontmoette andermaal zeventig. Hij ontmoette andermaal de twaalf. Hij ontmoette er eenmaal drie. En dan ontmoette hij andermaal met slechts één. En ongeacht het getal van de raad, houdt God er altijd van om de mens te ontmoeten.

49 Dus alhoewel de gemeente vanmorgen misschien niet zo groot is in aantal of qua grootte als vele grote kathedralen vandaag de dag, maar het zal God behagen ons te ontmoeten. Want Hij zei: “Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar zal Ik in hun midden zijn. Twee of drie vergaderd zullen zijn in Mijn Naam, Ik zal in het midden zijn van die twee of drie.”

50 En het beeld dat wij hier vandaag zouden kunnen plaatsen door de Heilige Geest, we zouden er uren aan kunnen besteden om in die tekst te graven, ja, ik zou zeggen wekenlang. En er is jarenlang in gegraven, en toch is de helft nog nooit ontdekt van deze prachtige tekst, en zal dat misschien ook nooit worden.

51 Want het Woord van God is niet zoals het woord van een mens. Een woord van een mens heeft een bepaalde betekenis, of de uitdrukking en de tijd waarin het gegeven werd, maar Gods Woord heeft een eeuwige betekenis door de eeuwen heen terwijl het voortvloeit. Elke generatie kan hetzelfde Woord opnemen omdat het een geïnspireerde, eeuwige, eeuwigdurende, niet-vernagende verklaring van God is. Ongeacht of het . . . Als de apostelen het in hun tijdperk lasen, betekende het iets voor hen; als Wesley het in zijn tijdperk las en Luther in zijn tijdperk en Calvijn in zijn tijdperk. Toch is het vandaag net zo briljant en helder en heeft net zoveel effect als het voor hen had of de dag dat het gesproken werd, want het is Gods Woord.

52 Onze woorden zeggen maar: “John, kom naar mijn huis toe, ik zal blij zijn je te zien.” Dat is ons woord, en het betekent slechts: “John, kom naar ons huis.”

53 Maar wanneer God spreekt, is het eeuwig. Het werd geademd uit de adem van de onsterfelijke, eeuwige Schepper Zelf. Dus daarom is er geen manier om ooit de volledige betekenis van enige uitdrukking van God te vinden. Het is voor elke tijdperk en elke generatie.

54 Nu, in dit geval, in de . . . wat we vanmorgen voor ons hebben was God Die tot drie personen sprak.

55 Nu *drie*, ten eerste, is Gods geselecteerd getal van “perfectie.” God koos drie, en drie is Gods getal van perfectie. *Zeven* is Zijn getal van “aanbidding.” *Vijftig* is Zijn getal van

“jubileum.” *Veertig* is Zijn getal van “verzoeking.” En drie is Zijn aantal dat Hij koos om naar boven te gaan deze dag.

⁵⁶ Nu, drie is het getal van perfectie, dat is dat God vervolmaakt is; de ene ware, eeuwige God is vervolmaakt in de drie bedelingen van Zijn Godheid manifestatie: Vader, Zoon, Heilige Geest. Betekent niet dat er drie verschillende individuele goden zijn. Maar dat er één God vertegenwoordigd is in de drie. God is niet drie. God is één. Maar drie manifestaties van Zijn Godheid, wat betekent dat drie bedelingen van tijd op aarde de ene ware en levende God vervolmaakt.

⁵⁷ Hij verscheen aan Abraham in de brandende braamstruik; en leidde de kinderen van Israël in de naam van God, de Vader, wat een Licht was dat over de tabernakel hing die hen leidde in hun reis. God de Vader. En dan, de Vader, om verzoening te brengen tussen God en de mens . . .

⁵⁸ Zoals ik hier enige tijd geleden sprak, ik geloof de laatste keer dat ik in de tabernakel was, over de duif en het lam. Hoe dat God alleen . . . Niemand anders kon het doen. God moest naar de aarde komen en het werk Zelf doen. En toen Hij Zijn Zoon vertegenwoordigde in de vorm van een lam, het zachtmoedigste van alle schepselen, en Hij vertegenwoordigde Zichzelf in de vorm van een duif, het zachtmoedigste van alle vogels die in de hemelen vliegen. En de reden dat Hij dit deed, is om ons te tonen dat alleen zachtmoedigheid bij zachtmoedigheid zal wonen, nederigheid bij nederigheid zal wonen. Het moet overeenstemmen.

⁵⁹ Een timmerman, of een meubelmaker, die weet wat het betekent om het te zwaluwstaarten, zoals we het noemen, om de groeven te maken, of de tand en groef. Om de plank heel te maken, wordt er tand en groef in gezet. En wanneer zij samenkomen, passen ze zo nauwsluitend in elkaar. Met water erop zouden ze opzwellen tot zelfs lucht zich er niet meer doorheen kon persen.

⁶⁰ En wanneer de gelovige en God . . . God is zo volmaakt dat door het slijpen en vormen van de gelovige, wanneer zij samenkomen. Petrus zei: “Bekeert u dan en wordt gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.” Zie? Maakt hen zo compleet!

⁶¹ Toen God dan neerdaalde in de vorm van een duif en Zich op het Lam neerzette en in het Lam verbleef en verliet het Lam nooit, want zij waren één. Dat was een van de grootste komsten die de wereld ooit heeft gehad. Laten we dat even enkele ogenblikken bekijken, van mijn tekst af, maar hoe dat de hemelen en aarde elkaar omhelsden. Hoe dat God en de mens met elkaar verzoend werden! Hoe dat zelfs de schepselen die door de hemel vliegen en de dieren die door de velden trekken één werden

toen de mens en God met elkaar verzoend werden door de Mens de Here Jezus Christus. Wat een wonderbaarlijk iets!

⁶² Om bij God te blijven: blij zachtaardig. God is zachtaardig. Om bij God te blijven: blij liefdevol. God is liefde. Blijf zachtmoedig. Blijf. . . Wees nooit zelfvoorzienend. Vertrouw altijd op Hem. Gebruik nooit uw eigen verstand; neem Zijn gedachten. Laat Zijn gedachten uw gedachten zijn. En neem Ze mee in uw vleselijk verstand, en herhaal Ze telkens weer. En zeg: "O God, neem al mijn twijfel weg, en laat mijn gedachten Uw gedachten zijn." En u zieke mensen, doe dat terwijl wij spreken. Neem gewoon weg, werp de gedachte aan ziekte weg. Neem Gods genezingsgedachten, laat die uw gedachten worden.

⁶³ "Denk aan deze dingen," zei de Bijbel, "als er enige lof is, als er enige deugd is."

⁶⁴ De drie, God Die tegen hen sprak. Nu, drie is een bevestiging. Hij nam met Zich mee: Petrus, geloof; Jakobus, hoop; Johannes, liefde. "Geloof, hoop en liefde, deze drie." Als u geloof en hoop en liefde kunt hebben, dan bent u nabij het Koninkrijk des Hemels; de drie grote dingen. God nam die als een bevestiging, want: "In de mond van twee of drie getuigen, laat elk woord vaststaan."

⁶⁵ Dan vertegenwoordigde het ook het plaatsen van een zoon. In het Oude Testament, wanneer een zoon in een gezin werd geboren, kreeg hij een leermeester om hem op te voeden en voor hem te zorgen. De vader was een zeer druk bezet man over zijn koninkrijk. En elk klein koninkrijk werd een huis genoemd.

⁶⁶ Zo staat er in de King James vertaling, Johannes 14 zei: "In Mijn Vaders huis zijn vele landhuizen." Nu, het klinkt niet helemaal juist voor wij westerse mensen die een landhuis en een huis als iets anders beschouwen. Maar in de dagen dat de Bijbel werd geschreven, was het landhuis in het huis, want het huis betekende het koninkrijk.

⁶⁷ En deze vader had vele pachters op zijn boerderij, overal, tientallen. En toen een zoon werd geboren, had hij een geselecteerd, opgeleid, nederig persoon, een geselecteerd persoon, die een van zijn boezem was, deel van zijn koninkrijk, een leermeester. Alleen dat type zou de vader over zijn zoon zetten.

⁶⁸ En hoe de Vader vandaag het juiste soort Leermeester over Zijn zonen, u en ik, gezet heeft. Een geselecteerde, niemand anders dan het hart en de ziel van de Here Jezus, om op te voeden in de bewondering van God.

⁶⁹ Hoe dat deze leermeester geselecteerd moest zijn! Hij moest een briljant man zijn, een geselecteerde man, een liefhebber van de vader die het kind alleen de juiste principes zal leren.

⁷⁰ En hoe de Heilige Geest vandaag, wanneer Hij gekomen is, lijken alle andere dingen zo tweederangs te zijn, wanneer de

Heilige Geest is gekomen. De mensen kunnen zeggen: “Dagen van wonderen zijn voorbij,” maar laat een man die wedergeboren is uit de Heilige Geest eens daarvoor komen. Want Hij onderwijst alleen maar datgene wat echt is. Hij spreekt alleen van de Vader.

⁷¹ Ik zou liever een man hebben die zijn abc's niet kende om mijn kind te onderwijzen, die de Heilige Geest had, dan al de professors in de wereld die de Heilige Geest niet hadden. Want Hij spreekt van de Vader. Zie? En de Heilige Geest spreekt van de Vader. En dan zal het kind onderwijzen: “Niet om heen en weer geslingerd te worden met elke wind van leer,” maar om de principes die de Vader neergelegd heeft te aanvaarden en te geloven.

⁷² Dat is de reden waarom goddelijke genezing zo eenvoudig wordt voor de echte gelovige, omdat hij onderwezen is van de Heilige Geest om alle dingen te geloven. Hoe zouden wij ooit het Woord van de Schepper kunnen betwijfelen?

⁷³ Hoe kwam de wereld ooit in bestaan? Waar haalde God het materiaal vandaan om het mee te maken? Hebt u er ooit bij stilgestaan om daaraan te denken? Hij sprak het gewoon. En alles bij elkaar, de schepping die hier nu is, is niets meer dan het Woord van God dat gemanifesteerd is gemaakt. Denk eraan. De bomen die groeien zijn het Woord van God. De bergen die tot aan de hemel reiken en veroorzaken dat wij, als wij schoonheid willen zien, omhoog naar de berg kijken. En hoe verder u omhoog de berg op gaat, hoe zuiverder en reiner het wordt.

⁷⁴ Toen ik ginds in de gletsjervelden van noordelijk Brits-Columbia stond! Als je hier naar het moeras kijkt; iets hoger stroomt het water reiner, het wordt blauwer en zuiverder, de bomen vervagen. Heel de natuur lijkt te zeggen: “Kijk omhoog.” En ver boven over de top van het grote gletsjerijs dat zo schitterend is dat het zelfs als de zon schijnt; je kijkt omhoog. Als u deugdelijke en echte dingen en zuivere dingen wilt zien, kijk dan altijd omhoog. De bergen wijzen ernaar. David zei: “Ik kijk op naar de heuvels van waar mijn hulp komt. Mijn hulp komt van de Here.”

⁷⁵ De leermeester wees het kind altijd naar de vader, en om de vader te geloven. En dan was de leermeester een trainer.

⁷⁶ Vanmorgen, toen ik naar mijn lieve kleine metgezel keek, en ik mijn kleine zoon zag toen hij aan tafel zijn kleine driftbui had, met zijn kleine schotel met zijn eieren en dingen waar moeder zo trouw aan gewerkt had, om voor zijn ontbijt klaar te maken. En zij probeerde hem te leren eten met zijn lepel. En hij wilde de verkeerde hand nemen.

⁷⁷ Wel, wat mij betreft—ik zei: “Laat hem die hand maar hebben.” Maar de moeder wist wel beter. Zij wist als zij hem zo door zou laten gaan dat hij of tweehandig zou zijn of dat hij linkshandig zou zijn, en dat is niet normaal. Dus als een echte

trainer liet zij hem van hand wisselen—hoewel hij het niet leuk vond. Maar de moeder wist wat het beste was.

⁷⁸ En menigmaal, onze trainer, de Heilige Geest; wij proberen het op de verkeerde manier te doen. Maar soms kwetst het ons. Soms kunnen we misschien op een bed van aanvechting liggen. Soms kan de dokter misschien zeggen dat alle hoop vervlogen is. Maar het is de Heilige Geest Die ons leert de rechterhand te gebruiken. Hij weet wat het beste is. Hij weet hoe de Vader wil dat het gedaan wordt. Hij is de trainer. En ik dacht . . .

⁷⁹ Kleine Joseph, hij wilde de hand niet gebruiken, dus greep en pakte de moeder haar stokje, ongeveer zo lang, en zij gaf het een tikje aan de zijkant. Hij keek naar mij. Maar alhoewel ik hem liefhad, met heel mijn hart, en vrijwillig voor hem zou sterven, maar ik wist dat de moeder het beter wist. Ik zei: “Zij is het kind aan het trainen.”

⁸⁰ We kunnen niet op zoek gaan naar medelijden en teveel medelijden ontvangen. We moeten luisteren naar de kindertraining van onze Vader. Hij weet wat het beste is. Soms zeggen we wanneer het Evangelie gepredikt wordt: “O, ik zal gewoon naar mijn kerk gaan, zij . . . Ja, ik zal het gewoon op *deze* manier geloven.” Zie? Maar bedenk: de Heilige Geest weet het het beste. Hij weet hoe Hij u moet trainen. Soms tikt Hij op de stok, corrigeert Hij u. [Broeder Branham klopte op de kansel—Red.] En u moet niet vergeten dat God Hem tot de—de trainer van de kinderen voor de gemeente maakte. En Hij heeft de Vader lief en Hij zal altijd naar de Vader wijzen.

⁸¹ En nu, toen het kind in opvoeding was, betekende dat niet dat het kind . . . Het kind is zeker een kind van de vader. Maar als het een ongehoorzaam kind was, zou de opvoeder er altijd moeite mee hebben. De hele tijd was het erin en eruit, op en neer. Welnu, deze boodschap moest aan de vader gebracht worden toen de vader erom vroeg. “Hoe vordert mijn kind?”

⁸² Dan zou hij moeten zeggen: “Hij doet het niet zo goed.” Wel, dan bedroefde dat natuurlijk het hart van de vader.

⁸³ En zo is het ook vandaag wanneer de Heilige Geest onze staat van dienst voor God moet brengen. Wanneer wij kinderen van God worden, behoren wij waardig van de roeping te wandelen. Wij behoren waardig te wandelen van alles wat God voor ons heeft neergelegd om te doen. Want de Heilige Geest traint ons, kindertraining. Was u ooit . . .

⁸⁴ Toen ik een jongen was, was mijn vader anders van wat sommige van de moderne vaders het vandaag zijn. Mijn vader geloofde in een pak rammel geven, en hij gaf ze ook echt. We hebben ze herinnerd. En op de leeftijd van zevenenveertig jaar herinner ik me ze nog. Maar het heeft me goed gedaan. Het trainde me. Als ik vandaag naar het graf kon gaan en hem

kon opwekken, zou ik als eerste zijn handen schudden en hem omhelzen voor wat hij heeft gedaan.

⁸⁵ Als ik zo over mijn aardse vader voel, wat zal het zijn op die dag, wanneer wij in Zijn tegenwoordigheid staan? Wanneer we zien dat de dingen ons ten goede overkomen, dat Hij ons hier een beetje móest bijsnijden en ons kindertraining moest geven en de dingen van de wereld weg moest nemen en ons als nederige kinderen voor Hem laten wandelen. Mag misschien moeilijk lijken in het begin, maar God weet wat Hij doet. Zeker. Hij weet wat Hij doet.

⁸⁶ En Hij; dan, als de Heilige Geest begon te vertellen, dan, als het kind niet gehoorzaam is geweest wanneer het volwassen wordt, de leeftijd van volwassenheid, dán— het kind is altijd een zoon, zeker, maar het verliest iets.

⁸⁷ En hier is het punt dat ik wil laten doordringen. Moge de Heilige Geest het bengen naar ieder hart van u gelovigen. Gewoon omdat u een gelovige bent; zeker, u hebt eeuwig leven; God zei het. Maar zou u er slechts binnen willen komen, zoals Job zei, “op het nippertje, met de huid van uw tanden”? Zou u slechts voor de Vader willen komen, en het talent dat Hij ieder van u gegeven heeft, als nalatig, dat u het gewoon niet hebt gebruikt, of dat u iets anders u in de weg hebt laten staan? Dat u kleine onbelangrijke dingen die uiteindelijk toch niets voor u betekenden, kleine strubbelingen en ophef en ruziën en kerkverschillen, de zachtmoedigheid en lieflijkheid uit uw leven hebt laten nemen. Zou u zo voor de Vader willen staan? Ik geloof niet dat u dat zou. Ik geloof niet dat u het zou doen. En ik ook niet.

⁸⁸ Hoe wil ik dat Hij zegt: “Het was goed gedaan.” Niet door de huid van mijn tanden; maar: “Het was goed gedaan, Mijn goede en getrouwe dienaar. Ga binnen in de vreugden van de Here, want u heeft het goed gedaan in wat u moest doen.”

⁸⁹ Misschien bent u een huisvrouw. Als u dat bent, heeft God u tot een leraar van uw kinderen gemaakt. Maak er een goed werk van. Ongeacht wat u moet doen, doe het goed.

⁹⁰ Merk op: dan, als het kind dan toch bleek om een echt, waardig te zijn voor de dingen die de vader over zijn koninkrijk had en een echt getrouw kind was geweest, dan bracht de leermeester de boodschap aan de vader: “O, uw zoon . . .”

⁹¹ O, nu, dat is de boodschap die ik wil dat Hij brengt voor u en mij. “O, Uw zoon, al zijn gedachten zijn op U. Alles wat hij probeert te doen is U te behagen. Hij is zo geïnteresseerd in Uw zaak tot het moeilijk is om hem terug te houden.”

⁹² Ik zou liever een beetje overijverig zijn over het Koninkrijk des Vaders dan helemaal geen ijver ervoor te hebben. Ik zou liever overwerken. En zoals een Church of Christ prediker me enige tijd geleden vertelde: “Meneer Branham, ik zou liever—ik zou liever

verslijten dan verroesten.” En dat is heel veel waarheid. Ik zou liever verslijten “en in het harnas sterven,” zoals broeder Neville zei, dan te weigeren om het harnas te dragen. U kunt niets ergers doen dan na te laten om te proberen. Laten we alles doen wat we kunnen met wat u hebt. En de Heilige Geest, onze Leermeester, zal het tot de Vader brengen.

⁹³ En merk nu op, als het kind een dapper kind werd, dan werd het aan de vader verteld. En op . . . O, ik hou gewoon van het Woord! Op een vastgestelde tijd, door de vader alleen bepaald, werd het kind . . . zijn heerlijkheid en eer werden gemanifesteerd voor het publiek. De vader nam zijn eigen kind onder een viering, en nam hem mee in de openbare plaatsen. Na zijn . . . Doordat het zijn eigen zoon was, geboren in zijn eigen huis, maar nog werd de zoon positioneel in de familie geplaatst om alle dingen te erven die de vader had. Ziet u het?

⁹⁴ Nu, als wij ons goed gedragen, zullen wij één glorieuze dag erfgenaam zijn van alle dingen. God, op Zijn vooropgestelde dag, waarin Hij alle mensen zal oordelen door Christus Jezus. De tijd zal komen wanneer God de beloningen zal uitgeven aan diegenen die getrouw waren en de afwijzing van diegenen die faalden om getrouw te zijn.

⁹⁵ Net voor het heengaan van de Here Jezus . . . God Die in Hem was; de Duif die het Lam leidde. “Hij kwam niet om Zijn wil te doen, maar om de wil te doen van de Vader Die Hem gezonden heeft.” Hij werd door de Geest geleid om Petrus, Jakobus en Johannes naar deze zeer hoge berg te nemen. Ik hou ervan!

⁹⁶ En een ander punt, als u me wilt excuseren om zoveel tijd te nemen, maar ik wil vanmorgen aan dit publiek voorleggen dat dit nog een andere betekenis had. Na de berg verlaten te hebben en afgedaald te zijn, werd de vraag gesteld: “Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben? Wie? Wat zeggen de mensen over Mij? Daar Ik met u ben, en Ik voor u gemanifesteerd ben geworden, wat zeggen nu de mensen over Mij, de Zoon des mensen?”

⁹⁷ Let erop. Wat een prachtig beeld van vandaag! Nadat u Christus hebt ontvangen, nadat u met de Geest bent vervuld, wat zeggen de mensen dan over u? Wat zeggen de mensen, dat wanneer zij uw emoties zo in beroering zien tot u zich niet stil kunt houden, de tranen van vreugde over uw wangen zullen stromen, wanneer u uw handen niet omlaag kunt houden wanneer ze de liederen van Sion zingen; wanneer u zich niet stil kunt houden wanneer u zonde ziet en u vredig en kalm met hen moet spreken? Wat zeggen de mensen erover? Wat zeggen de mensen, dat wanneer u ligt, op sterven, miserabel, ellendig, in een stervende toestand, en u een kind van God vraagt samen met u te bidden voor uw genezing; en u uw fouten belijdt en de zaak

voor de Vader legt, zegt: “Vader, vergeef mij; en nu aanvaard ik Christus als mijn genezer,” en u gezond wordt?

“Wat zeggen de mensen, wie Ik, de Zoon des mensen, ben?”

⁹⁸ Ik kijk naar een gehoor van mensen, en sommigen van u ken ik; die ellendig, jaren geleden, met kanker op sterven waren, het laatste stadium. Sommigen van u in allerlei toestanden, condities, blind. En God, door Zijn genade, genas u. En als u uw dappere getuigenis geeft voor de mensen. . .

“Wat zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen. . .?”

⁹⁹ Wat zeiden zij erover? Hoe het beeld zelfs veranderd is sinds die dag, zo zwart als het ook was! Sommigen zeggen “dat het fanatisme is.” Sommigen noemden Hem “Beëlzebub.” Sommigen zeggen “dat het mentale telepathie is.” Sommigen zeggen “dat het opwinding is.” Sommigen zeggen “dat het fanatisme is.” Sommigen zeggen “dat het emotie is.”

¹⁰⁰ “Maar wat zegt ú erover? Wat zegt ú over deze zaak?”

¹⁰¹ Onstuimige Petrus, die gewoonlijk voor zijn beurt spreekt, maar deze keer deed hij dat niet. Hij zei: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. Het maakt mij niet uit wat de rest van hen zegt. Dat is wat ik weet. Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.”

¹⁰² Luister. Wij zouden daar veel tijd aan kunnen besteden. Maar laten we verder gaan. Jezus zei: “Zalig. . .” Al vloekt men, al spot men. Zeggen mensen misschien dat u een heilige roller bent. Noemen de mensen u elke naam onder de zon. Maar Hij zei: “Zalig zijt gij, Simon Bar-jonas. Uw vader. . .”

¹⁰³ Hier is het nu. Bent u er klaar voor? “Want vlees en bloed heeft dit niet aan u geopenbaard. U leerde dit nooit door een dogmatisch seminarie. Noch leerde u het van een of andere verklaring van de mens z’n theologie. Vlees en bloed heeft dit niet aan u geopenbaard, maar Mijn Vader Die in de hemel is, heeft dit aan ú geopenbaard.” Ziet u waar het vandaan komt? Door de Leermeester, de Heilige Geest, heeft het geopenbaard door de openbaring.

¹⁰⁴ “En Ik zeg u: gij zijt Petrus, kleine rots. Ik ben de grote Rots. Ik ben de Hoeksteen, maar u bent de kleine rots die op Mij geplaatst is. De Bouwers kozen u. U koos nooit zelf. De Bouwers kozen u. De engelen van God, op een avond als zij in de groeve werkten, riepen u eruit, en u onderwierp uzelf aan Mij. En Ik heb u gesneden naar Mijn eigen wijze. Ik maakte u op de wijze dat Ik wilde dat u zou zijn. Ik deed het zagen; u stond gewoon stil. En Ik heb u nu als een kleine steen geplaatst, om te passen bij een andere steen om die steen te leiden; en *deze* steen leidt *die* steen, *die* steen. En het cement van liefde brengt u samen en maakt het Fundament, en dat ben Ik, om samen te passen met elke steen die Mijn Naam belijdt en deze openbaring ontvangt.”

¹⁰⁵ “En op deze rots, de openbaring van God, die stil zal staan en gesneden zal worden, (de steen, door de openbaring), zal Ik Mijn Gemeente bouwen, en al de poorten van de hel zullen het niet overweldigen.” Wat voorzeker liet zien dat al de poorten van de hel ertegen zouden zijn, maar nooit zullen overwinnen.

¹⁰⁶ En mag ik van dit moment gebruik maken om dit te zeggen, mijn vriend: dat de gehele Gemeente van de levende God nadrukkelijk gebouwd is op de geestelijke openbaring van de Here Jezus Christus. Ongeacht hoe opgeleid u bent, hoe slim u mag zijn, hoe goed u mag denken dat u de Bijbel kent, Satan kent het heel wat beter dan u. Maar alleen maar door de openbaring, God, door de Heilige Geest, uw Leermeester, openbaarde aan u dat Hij u door Zijn genade redt.

¹⁰⁷ Als Hij u vanmorgen zal openbaren door de openbaring dat dit het einde van uw lijden is, dat dit het einde van uw ziekte is, zullen alle duivels uit de kwelling nooit dat fundament schudden, alhoewel elke dokter zegt dat het fout is. “Want op deze rots zal Ik Mijn Gemeente bouwen, en de poorten van de hel kunnen haar niet overweldigen.”

¹⁰⁸ Alhoewel het ertegen zou zijn, toch kan het niet overwinnen. “Want als de vijand binnenkomt als een vloed, zal de Geest van God er een standaard tegen oprichten,” elke keer. Ziet u het? Vat u het? Nu, Jezus, aan de discipelen geopenbaard.

¹⁰⁹ Kijk in de hof van Eden toen Kain een offer bracht in aanbidding, hetzelfde als wat Abel deed. Hij aanbad. Hij betaalde aan de kerk. Hij offerde. Hij deed elke religieuze handeling, meer schitterend, beter, meer gepast dan wat Abel deed. Hij bouwde een beter altaar. Hij maakte het mooier. Hij voegde glamour toe aan zijn aanbidding. Ziet u die trek nog steeds onder de zonen van Adam werken? Hij voegde er glamour aan toe met de vruchten van het veld en de grote lelie. En hij, niet alleen dat, maar hij aanbad. “Er is een weg die recht schijnt voor een mens.” Maar wat hij deed: hij aanbad door kennis. Hij aanbad niet door openbaring.

¹¹⁰ En het is mogelijk. Vat het nu. Luister. U kunt door kennis aanbidden. U kunt naar de kerk gaan door kennis dat u het behoort te doen. Maar naar de kerk gaan op die manier is tevergeefs aanbidden. Maar wanneer er iets gebeurt, diep in uw hart, dat maakt dat u God liefhebt, op zulk een manier dat u niet van de gemeente weg kunt blijven, dat is de openbaring, God Die openbaart.

¹¹¹ Zij hadden toen geen Bijbel. Ze hadden zelfs geen papier of lei om mee te werken. Zij hadden geen scholen voor onderwijs. Dus Abel, door openbaring: het werd hem geopenbaard door God dat het “geen schoonheid was, evenmin waren het de vruchten van het veld of appels wat hen had weggedreven uit de hof van Eden, maar het was bloed.” En het was aan hem geopenbaard, en

hij ging en nam een lam. Door openbaring voorzag hij de Komst van het Rechtvaardige Lam. En het was aan hem geopenbaard, dus nam hij een lam. En offerde het door een openbaring aan God en werd aangenomen. De gehele gemeente is gebouwd op geestelijke openbaring. Hoe prachtig!

112 Nu, tot slot. Zij waren op de berg. En nadat Jezus een gehoorzaam Kind was geweest; het vlees, het Lam, geleid was door de Heilige Geest, God, Die in Hem bewoog. “Ik kom niet om Mijn wil te doen, maar de wil van Hem Die Mij gezonden heeft. En Degene Die Mij gezonden heeft, de Vader, Die Mij zond, is mét Mij. En zoals de Vader Mij gezonden heeft en met Mij ging, zo zend Ik u.” Niet alleen heeft Hij gezonden, maar Hij ging met Hem mee.

113 En God leidt een man niet zomaar op om hem uit te zenden met een verklaring van een of andere seminarie-ervaring. Maar als hij toegerust is, gaat God met hem mee. “Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot het einde van het tijdperk.”

114 Merk op, prachtig; o, hoe het Woord zo samengaat! Hoe de Heilige Geest het cementeert in het hart van de mensen door openbaring en liefde van de Here Jezus. Let aandachtig op.

115 Daar, na gehoorzaamheid, “in de mond van twee of drie getuigen,” de beste getuigen die op aarde stonden. Liefde. . . Petrus, Jakobus en Johannes; hoop, geloof, liefde. Onder de getuigenis van hoop, onder de getuigenis van geloof, onder de getuigenis van liefde, plaatste God Zijn Zoon positioneel in het publiek van alle drie de grootste manifestaties (hoop, geloof en liefde) die de wereld ooit zal kennen.

116 En daar, zoals de vader in de oude dagen zijn zoon mee naar buiten nam en hem een kleed omdeed en een ceremonie hield, en daarna was de naam van de zoon net zo goed als die van de vader. De zoon werd erfgenaam van alle dingen.

117 En God nam Christus op de berg der verheerlijking met hoop, geloof en liefde als getuige en overschaduwde Hem met een Wolk. En de Bijbel zei: “Zijn gewaad scheen als de zon. En een Stem vanuit de hemel die zei: ‘Dit is Mijn geliefde Zoon.’”

118 Nu, Petrus raakte helemaal opgewonden zoals gewoonlijk. Hij was een man die zeer ijverig was. En ik wou dat wij allen ijverig waren; vaak kun je goede dingen zeggen door je ijverige werken. Maar Petrus raakte helemaal enthousiast toen hij werkelijk zag wat er gebeurde. God zou hem na een poosje een getuigenis laten hebben nadat zij naar beneden waren gegaan. Maar toen hij daar. . . zag staan. . . Er waren er drie hier: hoop, geloof en liefde. En er waren drie die ginds stonden, op de berg: Petrus, Jakobus en Johannes *hier*. Mozes, Elia en Christus die *daar* stonden, als een bevestiging van deze drie hier. Nu, zij keken. Daar stond Mozes, als eerste; vervolgens stond er Elia, de profeet.

¹¹⁹ En sommige mensen vragen ons: “Zullen wij elkaar kennen wanneer wij daar komen?” Toen Elia en Mozes vele honderden jaren geleden heengegaan waren. Niet alleen zullen wij elkaar kennen, wij zullen hen kennen die we nog nooit gezien hebben. Petrus, Jakobus en Johannes hadden Mozes nog nooit gezien en toch herkenden ze hen in een oogwenk toen zij onder de schaduw van de Almachtige stonden. Wat zal het zijn wanneer wij daar zullen staan? Ik zal Sankey kennen wanneer ik hem zie. Ik zal zijn stem kennen, alhoewel ik hem nooit gehoord heb. Ik zal Wesley kennen. Ik zal Moody kennen, Calvijn, Knox. We zullen ze allen kennen wanneer we daar komen. We zullen een ander uiterlijk aannemen dan wat we nu zijn. Wij zullen zijn in een tijdelijke . . . of—of in een verheerlijkte staat. Waren Petrus, Jakobus en Johannes. Dus in die prefiguratie, als zij mensen konden herkennen, zonder enige fout, die zij nooit gezien hadden of een foto van gezien hadden, die honderden jaren geleden heengegaan waren; maar in een prefiguratie in een ogenblik hen konden herkennen, zonder twijfel; wat zal het zijn wanneer wij verheerlijkt zijn en in Zijn tegenwoordigheid staan? Zullen wij elkaar kennen? Zeker. Wij zullen iedereen kennen. Een klein beetje oneindigheid zal over ons komen, zoals God oneindig is

Merk op. Ik moet sluiten. Terwijl zij keken, en Petrus . . .

¹²⁰ Zoals een hele goede seminarie student zou zeggen: “Weet u, ik geloof dat alle kerken juist zijn. Als u orthodox bent in uw geloof, het maakt niet uit, dus zullen we gewoon de mohammedanen en de boeddha’s hebben en we zullen ze allemaal bij elkaar hebben.”

¹²¹ Petrus zei: “Het is goed voor ons om hier te zijn, en laten we nu drie tabernakels bouwen. We zullen hier een seminarie bouwen voor Mozes. Wij zullen een seminarie bouwen voor Elia. En allen die onder de wet willen aanbidden, enzovoort, laat ze aanbidden.” En nu merken wij op. Zij keken, en Petrus en zij die naar Mozes keken. Mozes vertegenwoordigde de wet.

¹²² God gaf de kinderen van Israël de wet omdat zij de wet wilden. God wilde niet dat ze het hadden. Dat is de mens zijn keuze. In Exodus 19; zij zeiden: “Geef ons iets te doen om onze redding te verdienen. Wij zullen een wet houden als U het ons zult geven,” met andere woorden. Maar, het was nooit Gods plan.

¹²³ Het is beter om gewoon zelf met plannen te stoppen en gewoon Zijn plan te gebruiken. Ik kom tot de ontdekking dat dat veel gemakkelijker is, om Zijn plan te nemen.

¹²⁴ Daar stond Mozes, de wet. Petrus zei: “Wel, sommigen van ons houden de wet.” Nu, er is geen vlees dat door de wet gerechtvaardigd wordt.

¹²⁵ Dus het volgende na Gods wet dat daar stond; het volgende dat er stond, was Elia. Dat is hoe zij kwamen in numerieke volgorde. De volgende die er stond was Elia, die na Mozes kwam.

En Elia vertegenwoordigde Gods gerechtigheid, de profeten. En Elia vertegenwoordigde Zijn gerechtigheid in zoverre dat Elia vuur uit de hemel haalde en de vijftig doodde. En hij vertegenwoordigde Gods gerechtigheid.

Dus Petrus wilde Gods wet en Gods gerechtigheid.

¹²⁶ Niemand kan gered worden door de wet. En als u faalt, om de wet te overtreden, is er slechts één ding dat overblijft en dat is de dood. Dat is Gods gerechtigheid. God—God vereist dat. Zijn rechtvaardige wet moet . . . moet gerechtigheid hebben.

¹²⁷ Dus toen, terwijl Petrus sprak en zijn tabernakel wilde bouwen en God vroeg of hij het mocht doen, toen keken zij om en zagen Jezus alleen.

¹²⁸ De wet had gefaald. Laten wij vanmorgen onze ogen wegdraaien van zelfgerechtigheid, of iets dat wij gedaan hebben. Ik pleit niet voor de wet. Ik kan niet geoordeeld worden door de wet, omdat ik wetteloos ben. Niemand hield de wet. Ze konden de wet niet houden.

¹²⁹ En evenmin kunt u uzelf redden. Evenmin kunt u uzelf genezen. En als de wet, door uw eigen mensengemaakte wil u dat op het plan wilde projecteren, dan is er slechts één ding vereist door de wet als u faalt; dat is gerechtigheid. En gerechtigheid is om veroordeeld te worden en voor eeuwig te sterven. Het vereist een totale vernietiging. Want hij die één punt van de wet breekt is schuldig aan heel de wet. Dus moet u sterven, maar God . . . als we naar Gods wet kijken, en we naar Gods gerechtigheid kijken . . .

¹³⁰ Laten we onze ogen de andere kant op richten. Kijk *hier*. Daar stond Jezus, Die Gods liefde vertegenwoordigt. Geen wet, geen gerechtigheid, maar in Hem werd aan de vervulling van zowel wet en gerechtigheid voldaan. “Dit is Mijn geliefde Zoon.” Geen zelfgemaakt spul meer. Luister naar uw leermeester. Dat is de reden dat Petrus kon zeggen: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.” De wet en gerechtigheid werden in Christus vervuld, en het is Gods liefde aan het menselijke ras. Gods liefde! “God had de wereld zozeer lief!”

¹³¹ Genadige God vanmorgen, terwijl ik voor dit gehoor pleit; wij pleiten niet voor de wet, wij vragen om geen wet. Wij willen niet geoordeeld worden door hun eigen verdienste. Ik wil Uw gerechtigheid niet, Here. Nee, niet dat Uw oordeel op mij zou komen; nooit, Here. Maar, ik pleit voor Uw barmhartigheid.

¹³² Hij zei: “Hoort gij Hem.” Waarom zou ik Hem moeten horen? Hij is de Enige die redding heeft. Maria, Jozef en al de andere heiligen waren grootse mensen, maar Hem alleen. “Hoort gij Hem.” Hij is de enige bemiddelaar. Hij is de enige bemiddelaar tussen God en de mens, is Christus Jezus.

¹³³ Waarom hoor ik Hem? De wet zou mij geen vrede kunnen geven; Hij wel. Gerechtigheid zou mij niets kunnen brengen,

alleen maar veroordeling. Hij geeft mij vrede en verzoening. De wet zou mij kunnen veroordelen, want als ik ziek word, vereist de wet dat ik zowel de wetten van de natuur heb en de rechtvaardigheid van God die op mij uitgevoerd wordt, dus moet ik de straf betalen. Maar ik keer mijn genegenheid en mijn ogen vanmorgen af van zowel de wet als gerechtigheid en kijk naar de liefde van God Die mij terug verzoende met Hem, door genade, en niet door de wet en door gerechtigheid. Maar door verzoening betaalde Hij de prijs om de mens en God samen te brengen om hen één te maken.

¹³⁴ Ginder in Zwitserland, niet lang geleden. . . Terwijl ik met deze opmerking sluit. Velen van u kinderen op school, ik veronderstel dat u het nog steeds hebt, van een oud verhaal dat nooit vergeten behoort te worden. Alhoewel het vandaag in ons land vervaagt, maar nooit zal het in Zwitserland vervagen waar het gebeurde. Herinnert u zich in uw school, in uw leesboek, over Arnold von Winkelried, de grote held van Zwitserland? U kunt zijn naam vandaag in de Zwitserse Alpen noemen en hun gezichten zullen oplichten en de tranen zullen over hun wangen naar beneden lopen. Vele jaren geleden. . .

¹³⁵ De Zwitsers zijn een vredelievend volk. Zij zijn Duitsers die ver terug in de vroege eeuwen naar de bergen trokken waar er geen delfstof was of zoiets. Maar zij kochten. . . Zij hebben de intelligentie van de Duitsers. De Duitser denkt dat hij een meesterras is, dat is waar, maar hij probeert een wapen of een bom uit te vinden dat de hele wereld zal veroveren met zijn intelligentie. Maar de Zwitser is een vredelievende man. Hij gaat heen en maakt zich een. . . neemt wat materiaal en maakt voor zijn buurman een horloge en leeft in vrede.

¹³⁶ Dan, hoog in de Zwitserse bergen, vele jaren geleden, toen ze hun—hun koninkrijk oprichtten, of ik zou zeggen hun regering; zij waren geen militaire natie. Zij waren een vredelievende natie.

¹³⁷ En op een dag toen de invallers in hun land waren gekomen en alles wat zij hadden aan het vernielen waren; niets, niets, ongeacht wat zij gebouwd hadden. Zij rolden stenen van de bergen af naar beneden en het hinderde hen niet eens. En ze hadden het Zwitsers leger in een veld gedreven onderaan de berg.

¹³⁸ En het is zo prachtig in Zwitserland, hoe ik op hen heb gelet hoe ze boeren; en op het lage land; en vervolgens is het vee en dan verder op de berg zijn de schapen en helemaal bovenaan is waar ze hun geiten houden.

¹³⁹ En hoe ze de jodel hebben waar deze zogenaamde Amerikaanse Hollywood jodelaars de spot mee drijven, kan er nooit aan tippen. Hoe ze op hun hoorn bliezen als ze in moeite waren en dat alle burens er samen heen renden om te helpen

als er een nood was. En nu gebruiken we het als een jazz band, rock-'n-roll. O, het is zo'n . . . Hoe de vervuiling!

¹⁴⁰ Luister vrienden. Ik zal de opmerking maken van mijn manager: "Als God niet spoedig oordeel zendt tot dit overspelig geslacht van mensen zal Hij Sodom en Gomorra moeten opwekken en Zich verontschuldigen dat Hij ze verbrand heeft." Jawel. Zeker. Hij is rechtvaardig en er kan niets anders gedaan worden dan dat God het moet doen. En terwijl genade zijn armen openhoudt, vlucht ernaartoe.

¹⁴¹ En daar, hoog in de bergen waar dit kleine leger bewapend was met wat ze maar konden vinden, met schilden en stokken en zaagbladen en wat ze ook verder hadden en hooivorken. In de hoek gedreven; het grote buitenlandse leger kwam met, net als een dichte stenen muur. Ze waren iedere man getraind, en grote speren, en ze marcheerden voorwaarts, dichtbij, en dreven dit kleine Zwitserse leger tegen de berg. Ze waren hopeloos. Alles wat ze hadden geprobeerd was allemaal zwart en donker en niets kon hen redden.

¹⁴² Na een tijdje kwam vanuit hun midden een geschreeuw van één, Arnold von Winkelried. En hij stapte naar voren en hij zei: "Broeders, vandaag sterf ik voor Zwitserland en voor haar vrijheid." Hij zei: "Wij houden van ons vaderland en waar onze vaders voor hebben gestreden, en wat onze vaders wilden dat wij zouden hebben. En vandaag staat onze grote economie op het spel. En vandaag geef ik vrijwillig mijn leven voor Zwitserland." Hij zei: "Ginder achter de berg is mijn lieflijk thuis en mijn schattige lieflijke vrouw en mijn kleine kinderen die verwachten dat ik terugkeer." Maar zei: "Ik zal ze nooit weerzien op deze aarde." Hij zei: "Vandaag zal ik voor Zwitserland sterven." Hij . . .

Ze zeiden: "Wat ga je doen, Arnold von Winkelried?"

¹⁴³ Hij zei: "Volg mij. Ik zal de gelederen van het leger breken. Ik zal hun garnizoen breken. En neem dan wat u maar hebt en vecht zo goed als u kunt. Als krijgsmannen, vecht met wat u hebt, zo goed als u kunt."

¹⁴⁴ En hij gooide zijn armen omhoog en hij keek om zich heen naar waar de allermeeeste speren vandaan kwamen terwijl hij langzaam naderde. En hij gooide zijn armen omhoog en schreeuwde: "Maak plaats voor vrijheid!" En hij rende naar die naderende stenen muur. "Maak plaats voor vrijheid!" schreeuwde hij. En hij rende naar waar de allermeeeste speren waren en sloeg zijn armen om de speren heen en verzamelde ze in zijn borst en stierf. En de Zwitserse mannen, toen ze hem volgden met wat ze hadden. Het gaf zo'n opschudding totdat het hun rang brak. Iedere man was uit positie; ze wisten niet wat ze moesten doen. En de Zwitsers renden erop af en behaalden een overwinning en Zwitserland heeft sindsdien nooit een oorlog

gehad. Het zal lang herinnerd worden in Zwitserland, zolang er een Zwitserland is, zal Arnold von Winkelried herinnerd worden.

¹⁴⁵ Maar, dat is een wonderbare heldendaad, ziet u, het werd nooit geëvenaard, maar het is een kleinigheid, slechts een kleinigheid, vergeleken met één dag toen de zonen van Adam . . .

¹⁴⁶ Toen de wet gefaald had en toen de gerechtigheid van de profeten gefaald hadden; waar de wet zwak was en niet kon redden door het offer van het lam. Het dierlijk bloed en de dierlijke geest konden niet terugkeren. Het faalde. Satan wist beter dan dat. En toen de gerechtigheid van God, al werd het vuur naar beneden geroepen en werden de groepen van vijftig verbrand, en de oordelen die de profeten over de aarde brachten, ging de mens voortdurend verder naar het verderf. Iedere hoop was vervlogen. God had de wet gezonden, God had de profeten gezonden; en ze hadden allemaal gefaald. Alle hoop voor de mensheid was vervlogen.

¹⁴⁷ Op een dag in het midden van de gewesten van de heerlijkheid, trad de Zoon van God naar voren. Hij zei: "Deze dag zal Ik de zonen van Adam gaan bevrijden." En toen Hij ginder stond, toen alle hoop . . .

¹⁴⁸ De duivel zou ziekte op ons plaatsen, hij zou zonde op ons plaatsen, en wij moesten het nemen; de gerechtigheid van de wet eiste het. En als wij erin falen om de wet te ontvangen, en wij zijn allen door de wet veroordeeld, er zou alleen gerechtigheid uitgeoefend worden. Er was geen uitweg; niets dat wij konden doen.

¹⁴⁹ Maar Hij trad naar voren. De engel zei: "Wat zult U doen?" Hij ging naar de aarde.

¹⁵⁰ En Hij zei: "Nu, u, ieder van u zonen van Adam, neem wat Ik u geef om mee te vechten, en vecht zoals u kunt, zo goed als u het kunt."

¹⁵¹ En Hij vond nergens een zwakke plek, door theologie, of ook niet door het bouwen van seminaries of het opzetten van kerken; maar Hij ging waar de speren het zwaarst waren, door de valleien van de schaduw des doods heen. En Hij verzamelde dood en ziekte met Zijn armen in Zijn eigen boezem. En zond de Heilige Geest terug op de Pinksterdag om in onze handen te plaatsen, en vereisend van elke zoon van Adam om te vechten hoe we kunnen. Al zult u uitgelachen worden, al zult u vervolgd worden, al zult u "heilige roller" genoemd worden, al het andere; vecht zo goed als u kunt, want de overwinning staat vast. En dank zij God, de vijand is op de vlucht gedreven, zijn garnizoenen zijn gebroken, en de grote Kapitein van onze redding leidt vandaag voort door de doop van de Heilige Geest.

¹⁵² O zonen en dochters van Adam, waarom zit u hier tot u sterft? Laten we opstaan en iets doen. Laten we nemen wat we hebben,

als het niets meer is dan een sterfelijke lip die nog steeds kan bewegen. Laten wij God de eer geven. Laten we Hem danken voor onze redding.

153 Als u een zondaar bent, kunt u uzelf nooit uit de steengroeve van deze aarde roepen waaruit God u uit heeft gesprongen met het Evangelie. Maar sta stil en laat God u zagen om u in het Gebouw te plaatsen.

154 Als u ziek bent, onthoud: Jezus overwon zowel de dood, hel, ziekte, graf en alles toen Hij voor u op Golgotha stierf. Laten we nemen wat we vanmorgen hebben en strijden naar het beste van onze kennis.

155 Terwijl we onze hoofden buigen in een woord van gebed en als ik de zuster vraag om op de piano een goed loflied te komen spelen. Terwijl wij allen . . .

156 Verstandige mensen met een gezond verstand, waardeert u vanmorgen de dood van onze Here Jezus? Uw kerken zullen niet werken, hoe goed ze ook mogen zijn. Uw scholen zullen jammerlijk falen, hoe goed ze ook mogen zijn. Uw dokter zal jammerlijk falen, hoe goed hij ook mag zijn. Maar deze morgen, laten we onze blikken wenden, laten we onze ogen afwenden van de wetten van de kerken en de denominaties en de dokterspraktijk en zo goed als ze allen zijn en laten we die Stem horen die uit de schaduw komt die ons vanmorgen overschaduwet: "Dit is Mijn geliefde Zoon; hoort gij Hem."

157 Dierbare hemelse Vader, zo nederig als Christenen kunnen naderen, komen wij ten behoeve van de verlorenen en behoeftigen. Neem deze woorden vandaag en o Heilige Geest Die de Gemeente leidt, voedt Uw kinderen vandaag op tot God. Velen zijn misschien langs de kant van de weg gevallen en kennen de weg van God niet meer. Zij zijn verduisterd en zwart geworden, hun hoop heeft gefaald, maar mogen zij opnieuw naar Golgotha zien waar U de vurige pijlen van de vijand des doods opving, de vijand van ziekte, de vijand van verdriet, de vijand van de hele mensheid. En daar plaatste U het in Uw boezem en brak de weg open. En door die donkere schaduw heen vanmorgen zien wij ons Thuis in de heerlijkheid.

158 Zoals Von Winkelried zei: "Achter de berg staat een huis, zij wachten op mij om te komen, maar zij zullen mij niet meer zien."

159 Maar Jezus, U zei nooit: "Zij zullen Mij niet meer zien." U zei: "In Mijn Vaders huis zijn vele woningen. Ik zal er een klaar gaan maken en u komen halen en u tot Mijzelf ontvangen." Hoe wij de dappere dood van Winkelried respecteren; maar hij was een sterveling, hij kon alleen maar sterven en achterlaten. Maar Gij kwam om te sterven en te verlossen, en ons niet weg van onze geliefden te brengen, maar tot onze geliefden; niet weg van onze huizen, maar tot ons Thuis. En hebt een lijn door de donkerheid

van de dood gesneden zodat wij voorbij het voorhangsel kunnen zien waar de zegeningen van God liggen.

¹⁶⁰ En vandaag nu, dierbare Vader, als er enkele van Uw kinderen zijn die U met het Evangelie hebt laten springen vanuit de steengroeve des levens, en verlangt om hen zo te vormen en vanmorgen bezig bent geweest hen uit te hakken, en hen te houwen, hun gewoonten eraf te zagen, en hun boosaardig denken en hun tegenstribbelingen en hun teruggevallen toestand. En nu wilt U hen opnieuw plaatsen en hen in het Gebouw passen. Wilt U op dit ogenblik tot hun harten spreken?

¹⁶¹ En terwijl we onze hoofden gebogen hebben, zou er hier vandaag een kind zijn die van de weg afgedwaald is of misschien nooit op de weg gekomen is? Maar u voelt vandaag dat u graag meegerekend zou willen zijn; u zou graag een steen willen zijn die in het Gebouw van God past? Zou u uw hand willen opsteken naar Christus, zeggen: "Christus, hak mijn wereldgezinndheid eraf."

¹⁶² God zegene u daar achteraan jongeman. God zegene u dame. God zegene u meneer. God zegene u mijn zuster. God zegene u. Nog iemand?

¹⁶³ Nu met uw hoofden gebogen, terwijl wij op de Heilige Geest wachten, en u weet of u God faalt of niet. Faalde u om te gaan toen uw grote Overwinnaar zei: "Kom, volg Mij. Neem uw kruis op, verloochenen uzelf, kom achter Mij aan. Ik zal de rangen van de vijand breken. Ik zal de rangen van zonde breken. Ik zal de rangen van ziekte breken. En volgt u Mij en vecht zo goed als u het kunt, want Ik zal er een gat in maken en onze huizen zullen bewaard worden tot eeuwig leven."

¹⁶⁴ Bent u een vreemdeling weg van God? Steek gewoon uw handen omhoog, één . . . God zegene u kleine kerel. Nog iemand die nooit hun hand heeft opgestoken, maar hun hand opheft. Zeg: "Gedenk mij broeder Branham, vandaag. Ik wil nu naar Christus komen. Ik . . ." God zegene u zuster.

¹⁶⁵ "Ik wil nu naar Christus komen om door Zijn machine uitgehouwen te worden. Iets heeft vanmorgen mijn hart geraakt. Ik werd diep van binnen geschud. Ik ben hier helemaal achteraan geplaatst met wereldse gewoonten, het vuil en de viezigheid op de aarde heeft mij blootgelegd. . . heeft mij bedekt. Maar het Evangelie heeft me vandaag blootgelegd en ik sta zo schuldig voor God en ik weet het. En ik wil dat God mij vandaag als een steen neemt en mij eruit hakt en mij een belijdenis geeft van de Here Jezus en de Heilige Geest en mij plaatst in Zijn Koninkrijk. Ik wil vandaag opgegraven worden. Daar ik opgegraven ben, wil ik gezaagd worden en in Zijn Koninkrijk geplaatst worden." Zou u uw hand naar Hem willen opsteken, voor wij gebed hebben voor de—de zondaar? Goed.

¹⁶⁶ Er zijn vier of vijf handen die omhoog zijn geweest. Ik zal voor u bidden. Nu, we hebben misschien niet de ruimte om een altaaroproep te doen, misschien als u even een paar minuten wilt wachten. Ik ga . . . Na het bidden voor de zieken, wil ik u ook hier vooraan. Maar ik ga nu voor u bidden dat God u gewoon iets speciaas zal verlenen op dit moment.

¹⁶⁷ Onze hemelse Vader, het staat geschreven in Uw Heilig Woord, overeenkomstig de geschriften van Uw schrijver, Mattheüs, het 5e hoofdstuk, het 24e vers: “Hij die Mijn Woord zal horen en gelooft op Hem Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven; zal niet in het oordeel komen, maar is overgegaan van dood naar leven.”

¹⁶⁸ Hoor het nederige en zwakke pleidooi van Uw dienstknecht voor ieder van dezen die hun handen hebben opgestoken. U zei: “Niemand kan komen tenzij Mijn Vader hem trekt.” En U hebt vanmorgen getrokken, en zij hebben gehoord en zij hebben hun handen opgestoken. “Geloof komt door het horen, en het horen van het Woord.” En ik dank U voor hen vandaag. En ik bid dat U elke gelovige zult heiligen. En met de Heilige Geest hen zult vervullen die de hongerige harten hebben, die de wereld vanmorgen eruit hebben gelegegd en wensen gezaagd te worden als een passende steen in het Gebouw van de Meester. Wij vragen het in Christus’ Naam. Amen.

¹⁶⁹ Voelt u zich niet gewoon anders? Neemt de Heilige Geest niet gewoon Gods Woord als een schrobborstel en schrobt het de dingen van de wereld er niet gewoon uit? Dan voelt u zich nieuw. Laten we dit heerlijke oude loflied nog één keer zingen voor de glorie van God nu. “Er is een bron die gevuld is met bloed, getrokken uit Immanuëls aders.” Allemaal samen nu. Goed.

Er is een bron gevuld met bloed,
 Getrokken uit Immanuëls aders,
 En zondaars gedompeld in de vloed,
 Raken . . . hun schuldige vlekken kwijt.
 Raken al hun schuldige vlekken kwijt,
 Raken al hun schuldige vlekken kwijt;
 En zondaars gedompeld in die vloed,
 Raken al hun schuldige vlekken kwijt.

¹⁷⁰ Ik ga u nu even iets vragen. Hoevelen voelen dat uw zonden allemaal onder het Bloed zijn? Zou u gewoon uw hand willen opsteken. “Ik geloof nu dat God mij vergeeft en dat ik—dat ik Zijn kind ben.” O my!

Nu, de stervende dief verheugde zich te zien
 Die bron in zijn dag.

Hij was stervende. Hij verheugde zich om de bron in zijn dag te zien.

Daar mag ik, hoewel even slecht als hij,
 Al mijn zonden wegwassen.

¹⁷¹ Terwijl wij dit vers zingen en we dan het koor aanheffen, wil ik dat u de handen schudt met iemand die naast u zit. Zeg: “God zegene u Christenbroeder, -zuster,” wie het ook is. Nu, laten we nu tot de Here zingen. Eerst, laat—laten we onze handen opheffen als we dat kunnen en zingen: “De stervende dief,” nu, bij het koor, dan de handen schudden.

De stervende dief verheugde zich te zien,

Vader, wij aanbidden U nu.

. . . bron in zijn dag;
En daar mag ik, hoewel vuil als hij,
Al mijn zonden wegwassen.
Al mijn zonden wegwassen,
Al mijn zonden weggewassen;

Neem nu elkaar bij de hand.

En daar . . .
Al mijn zonden wegwassen.

¹⁷² Hoe blij zijn wij vandaag als Christelijke gelovigen, als medeburgers van het Koninkrijk, dat God al onze zonden weggewassen heeft en ons nieuwe schepselen in Christus Jezus heeft gemaakt! Nu, bent u blij vanwege de Here? Wonderbaar!

¹⁷³ Onthoud nu vrienden: de diensten zullen hier vanavond weer terug zijn. God zegene u.

¹⁷⁴ Ik nam vanmorgen wat meer tijd dan ik van plan was. Ik heb een afspraak meteen na de dienst. En ik hoor een paar van u dierbare vrienden te ontmoeten. Ik vraag me af of het mogelijk zou kunnen zijn dat we dat tot vanavond zouden kunnen uitstellen wanneer ik terugkom voor de diensten vanavond. Want ik . . . ik dacht dat ik tegen elven klaar zou zijn en nu hebben we een . . . Hoevelen zijn er om voor gebeden te worden? Laat ons uw handen omhoog zien gaan, overal. We hebben een groot gehoor om voor te bidden.

¹⁷⁵ En ik vertelde u hoe die Lutherse man daarginds me zulk een brief schreef en me veroordeelde en zei: “Een man die tot de mensen predikt,” zoals ik het deed, “en zou zeggen dat de duivel niet kan genezen,” enzovoort. En ik antwoordde hem gewoon zo vriendelijk als ik wist hoe.

¹⁷⁶ Hij schreef een brief terug en zei: “Ik zou u graag willen ontmoeten op de Conventie van de Zakenlieden.”

¹⁷⁷ En ik—en ik vroeg broeder Moore of hij hem een plek zou willen geven. Hij zei: “Ja.”

¹⁷⁸ En ze namen me mee naar het Lutherse seminarie, en hadden daar een etentje klaargezet waar al de studenten en die leraars. En dit was de decaan; hij zat bij mij. En we hadden samen gedineerd. En ze waren Duits. En ze hadden een—een—een geweldig avondeten klaargezet. En de—de dames hebben ons

allemaal bediend enzovoort. Nadat het avondeten voorbij was, stond deze Lutherse decaan van het Lutherse college op en zei: “Broeder Branham, ik bracht u hiernaartoe voor één doel.” Hij zei: “Dat is dat wij God willen vinden in de doop van de Heilige Geest.” Ik keek naar hem; keek naar broeder Moore. En broeder Moore keek naar mij. Hij zei: “Ik bekritiseerde u en het spijt me.” Zei: “Broeder Branham, u hebt gelijk en ik vraag u om mij te vergeven. En nu willen wij de doop van de Heilige Geest.” Zei: “Wij hebben heel wat gezien van stoelen omver schoppen en dingen verscheuren, maar,” zei, “wij willen de echte Heilige Geest.”

179 Ik zei: “Geloofd u?” Hij zei . . . Ik zei: “Wat met het Lutherse seminarie . . . Wat met de Lutherse denominatie?”

180 Zei: “Wij geven niet wat de Lutherse denominatie. Wij willen Christus.”

181 En Bob Schuler en hen, de uitgever van de Christian Herald en hen hadden met de Heilige Geest ontvangen, een boezemvriend van Billy en hen allemaal. Die broeders hongeren naar de Heilige Geest. En toen zei ik . . .

Hij zei: “Is het voor Lutheranen?”

Ik zei: “Het is voor ‘Wie ook maar wil, laat hem komen.’”

Hij zei: “Hoe kunnen wij het ontvangen?”

Ik zei: “Bent u werkelijk oprecht?”

182 Hij zei: “Ja broeder Branham, vanuit het diepst van ons hart.”

Ik zei: “Wat met jullie studenten?”

183 Elke hand ging omhoog en tranen liepen over hun wangen. “Wij willen Jezus.”

184 Ik zei: “Schuif uw borden terug. Neem uw banken, schuif ze tegen de muur aan.” Elke man deed het, rond de hele zaal. Ik zei: “Kniel nu neer en keer uw gezicht naar de muur, en begin God te vragen om de Heilige Geest.” En ik liet broeder Moore staan om te bidden. Ik ging en legde de handen op een ieder en alle tweeënzeventig studenten en de decaan ontvingen de doop van de Heilige Geest. En ze schudden dat gebied daarginds met de wonderen en werken van God. Ze hebben genezingsdiensten en alles, het Lutherse seminarie.

185 O, ik zou kunnen zingen naar hartenlust! Waarom? Wanneer u hongert en dorst!

186 Deze arme kleine vrouw die hier ligt, stervende aan kanker, zeker hongert en dorst zij vanmorgen naar God om haar te genezen. En er zijn velen van u die daar zitten met een hartkwaal. Zeker. U zult onmiddellijk sterven als God u niet geneest. Er zijn velen die andere aandoeningen hebben die heel erg zijn. Maar vriend, kijk niet naar gerechtigheid; u kunt gerechtigheid niet

betalen. Kijk niet naar de wet, want de wet kan niet gehouden worden. Maar kijk naar Jezus alleen, want Hij is Degene Die u verlost. En door geloof in Zijn Naam kunt u vanmorgen gezond gemaakt worden.

¹⁸⁷ En als God zeventig Luthers—Lutherse predikers zou uitzenden om het Evangelie te prediken met de doop van de . . . door het opleggen van handen. Jezus zei, toen Hij ons onze strijdruiting gaf . . . Zoals Von Winkelried, hij zei: “Vecht met wat we hebben.” Hier is wat Hij zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. In Mijn Naam zullen zij boze geesten, of demonen, uitwerpen. Zij zullen met nieuwe tongen spreken. En als een slang hen zou bijten, zou het hen geen kwaad doen. Zij zullen zieken de handen opleggen en zij zullen herstellen.”

¹⁸⁸ En kijk naar de grote uithouwing, rond de gehele wereld nu; het Evangelie gaat voort. En de zonen van Adam, die de genade van onze Here Jezus opgenomen hebben, vechten hun weg erdoorheen en breken nu een lijn door de vijand heen. En we nemen het in gewoon zoals wij het kunnen.

¹⁸⁹ En als u gezonde mensen vanmorgen die goede gezondheid waarderen, gedenk dezen terwijl we voor hen bidden.

¹⁹⁰ En ik wil vragen dat de zieken aan *deze* kant een rij zullen vormen, hier rechts van mij. En als de oudsten willen komen en hen willen helpen, als u dat wilt. En ik vraag de predikers van het Evangelie of zij hier vlak dichtbij willen staan en bidden willen.

¹⁹¹ Vertrek dan niet als u het kunt helpen. We willen zo dadelijk nog een altaaroproep vragen, zodra wij het kunnen. De diensten zullen niet beëindigd worden met deze genezingsdienst.

¹⁹² Stel u nu op aan *deze* kant. En wij zullen broeder Neville vragen, onze dierbare geliefde broeder, of hij wil doen zoals wij normaal te werk gaan. Als ze kunnen . . . God zegene u zuster. Wat was het? [Leeg gedeelte op band—Red.]

Geloven alleen, geloven alleen,
Alles is mogelijk, geloven alleen;
Geloven alleen . . .

¹⁹³ Welke kant opkijken? Naar Jezus. Dokters hebben gefaald. Al het andere heeft gefaald. Maar: “Dit is Mijn geliefde Zoon, hoort gij Hem.” Wat zei Hij? Hij zei: “Hoort gij Hem.” Wat zei Hij? Wat zei Hij?

Geloven alleen,
Waarom? “Alles is mogelijk.”

Vrees niet kleine kudde, van het kruis tot de troon,
Hij ging binnen . . . in het leven, Hij ging geheel alleen; (. . . ? . . .)
Hij . . . kracht op aarde, alle kracht boven,
Is Hem gegeven voor de kudde van Zijn liefde.

194 Alle kracht, voor ziekte, alles, aan Hem gegeven.

Geloven . . .

Hoort gij Hem. Geloven alleen!

. . . geloven alleen,

Alles . . .

195 Wanneer de wet faalt; wanneer de dokter faalt, wanneer alle dingen falen, wat zei Hij? Geloven alleen. [Leeg gedeelte op band—Red.]

196 Zo'n honderd geloof ik. Sommige van hen komen in rolstoelen. Eén hier op een veldbed, op het punt des doods.

197 Uw geliefde artsen, als mannen die het lichaam opensnijden, de anatomie, en kijken en alles zien dat zij kunnen in hun kennis, zij proberen leven te redden, maar vele keren falen zij.

198 Wij zijn zo blij dat deze heldere wolk der heerlijkheid die over Hem hing, zei: "Maar dit is Mijn geliefde Zoon." Toen de wet gefaald had en gerechtigheid gefaald had, om eraan te voldoen, toen zei God: "Hoort gij Hem." En wat zei Hij? "Alle dingen zijn mogelijk als u alleen kunt geloven."

Help Gij ons ongelooft.

199 En als dienaren van het Evangelie gaan wij nu om de zieken te zalven en hun de handen op te leggen als toegewijde mensen van deze tabernakel zich samenvoegen in gebed. God, zegen onze inspanningen en genees de zieken, vragen wij in Jezus' Naam.

200 Met onze hoofden nu gebogen in gebed, en terwijl de samenkomst zachtjes zingt, *Geloven alleen*. Broeder Neville zal zalven. Ik zal de zieken de handen opleggen.

201 Dierbare hemelse Vader, vers van achter het podium waar ik tussen leven en dood sta, tussen de zondaar en oordeel, hen wijzend op de weg ter ontkoming, werp ik het nu achter hen en leg handen op deze zieke vrouw. En terwijl de geliefden naar haar staan te kijken, niet één ding kan nu helpen dan U; ik leg haar de handen op zoals Gij verordineerd hebt. . .

GEESTELIJKE ADOPTIE DUT56-0923
(Spiritual Adoption)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 23 september 1956 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org